СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

THE LIBRARY OF THE
MAR 22 1927
UNIVERSITY OF ILLINOIS

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 65. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 21. марта, 1927. VOL. XXXV. No. 65. Jersey City, N. J., Monday, March 21. 1927. THREE CENTS

УРЯД УЖЕ ПРИЗНАЄ ЗМЕНЧЕННЄ ПОДАТКІВ МОЖЛИВИМ І ПОЖАДАНИМ

КУЛИДЖ ЗА ТИМ, ЯК ЛИШЕНЬ НА СЕ ФІНАНСОВИЙ СТАН ДОЗВОЛИТЬ.

ВАШИНГТОН, 18. марта. — В дискусії про зменченнє податків, яка ведеться від 15. марта, коли показалася поважна надвижка у вплаченім податку, взяв нині участь і самий Кулидж, заявляючи на конференції з ґазетярами, що така знижка пожадана, як тільки економічний стан краю не погіршиться та податки будуть так обильно вплививати, як досі.

Сю заяву зложив Кулидж на основі своєї конференції зі сенатором Смутом, головою сенатового комітету фінансів.

„ЛОБІЙСТИ" ОБДУРИЛИ СТЕЙТОВИХ ЗАКОНОДАВЦІВ.

ОБДУРЕНА ЛЕҐІСЛЯТУРА ПРИНЯЛА ЗАКОН ПРО РОЗВІД, ЯКОГО ВОНА НЕ ХОТІЛА.

КАРСОН СИТІ, Невада, 18. марта. — Від кількох уже літ місто Ріно в сьому стейті було головним так сказатиб розводовим містом. Закони сього стейту були так вільні, що богато людий приїзджало сюди спеціяльно на те, щоби тут брати розвід.

Послідними однак часами Ріновй стали робити конкуренцію Париж у Франції та місто Мексико. Щоби не позбавитися всеж таки гарних приходів, які давали містови люди, що сюди приїздили по розводи, стейтова леґіслятура постановила ще далі облекшити розводовий закон. В стейтовій леґіслятурі власне внесено проект закона, після котрого до причин розводу, признаних досі в сьому стейті, — а було їх аж сім, — мали додати ще одну, восьму причину, а саме божевіллє подруга. Сей проект і предложено леґіслятурі до ухвали, але предложено в послідній хвилі, коли всяке законодатне тіло ухвалює богато законів, навіть їх не читаючи.

Посли й голосували за новим розводовим законом, його не читавши, а лишень покладаючися на слова проектодавців. Зараз по ухваленню проекту губернатор його підписав, і він увійшов у життя як правосильний закон.

Аж тут законодавці доглянули, за чим вони голосували. Показується, що в законі є постанови, про які проектодавці своїм товаришам не говорили, а передовсім постанова, що для внесення позву о розвід треба жити в стейті не 6 місяців, як було досі, але всего 3 місяці. Ухвала ся має на ціли стягнути до стейту людий, бажаючих розводу. Ухвалу переперли приватні люди, які крутяться коло всякого законодатного тіла та дивляться за ухваленнем потрібних їм законів (так звані „лобіїсти").

ЛІТНА ПОГОДА В ЗИМІ.

ВАШИНГТОН, 18. марта. — Майже всі Злучені Держави навістила нині справдішна літна погода. В Ню Йорку, приміром, температура дійшла до 72 степенів Фаренгайта, а під вечір була буря з блискавицями й громами.

Бюро погоди, однак, радить не покладатися на того рода передвчасні вістуни вески, бо такі вибрики погоди в Америці нераз случаються, але по них усе вертається нераз на ще довгий час холод, який може наробити людині, що добре не загорнеться, поважної шкоди.

ФЕДЕРАЛЬНІ СУДИ ЗАГРОЖЕНІ ЧЕРЕЗ БРАК ФОНДІВ.

ВАШИНГТОН, 18. марта. — Департамент судівництва найшовся в прикрому положенню через брак відповідної ухвали фондів для федеральних судів. Департамент не має досить гроша на виплату всіх канцелярійних робітників та буде примушений богато з них відправити. Через те, очевидно, судівництво буде штигулькати.

Причиною сього стану є відома обструкція сенаторів підчас послідних днів засідання конґресу. Через сю обструкцію конґрес не ухвалив навіть фондів, доконечно потрібних для ведення урядових установ.

РЕДАКТОР ФОРДОВОЇ ҐАЗЕТИ ПРИЗНАЄ, ЩО ФОРД ВІДНОСИТЬСЯ „ЛАГІДНО" ДО СОВІТІВ.

ДІТРОЙТ, Мишиген, 18. марта. — Як перший свідок на суді в справі позву Арона Сапіра, шикаґовського адвоката та визначного жидівського провідника, проти Генрі Форда, станув нині Вилием Кемерон, редактор Фордової ґазети Дірборн Індепендент, котра своїми статтями проти Сапіра й викликала процес.

Кемерон у своїх зізнаннях признав сензаційні річи. Межи иншим він заявив, що Форд та його ґазета відносяться „лагідно" до совєтів, хоча поборює большевизм. Форд, говорив свідок, не диктує політики редакторови, а ґазета заступає погляди, що большевизм є злий, але Росія має право попробувати на своїй шкірі, чи він добрий.

Підчас нинішної росправи сенатор Рід, провідник оборони Форда, заявив, що американські фармері заплатили досі Сапірови за його адвокатські роботи коло міліона долярів.

ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО ЗЛОЧИНУ, ПРО ЯКИЙ ПОЛІЦІЯ НІЧОГО НЕ ЗНАЄ.

НЮ ЙОРК, 17. марта. — Якийсь Фред Бул, 24-літний канцеліст, признався місцевій поліції, що він брав участь у збройнім нападі на почтовий віз зелізниці Шикаго енд Алтон коло міста Алтона, в стейті Илинойс, дня 23. серпня 1923 року та зрабував при тій нагоді 300,000 долярів.

Поліція не вірить його словам, бо про такий напад їй нічого не відомо, але вона задержала обжаловуючого себе чоловіка, щоби зробити розслід над його словами. Бачучи, що поліція йому не довіряє, він додав, що 100,000 долярів з добичі він задержав собі, а решту покинув.

„ЗОЛОТЕ БОЖЕВІЛЛЄ" ОБХОПЛЮЄ ЛЮДИЙ В ЗАХІДНИХ СТЕЙТАХ.

ТОНОПА, Невада, 17. марта. — Від якогось часу здовж старої „границі" від Арізони по Північну Каліфорнію стали кружляти найдивачнійші чутки про відкриттє богатих золотих копалень. Під упливом сих чуток богато людий попадає у справдішнє „золоте божевіллє", в якому вони, не провірюючи зовсім правдивоти чуток, кидають оселі й маєтки та женуть на осліп шукати для себе покладів золота.

ЗНОВА НАЩАДОК МОСКОВСЬКОЇ ШЛЯХТИ.

НЮ ЙОРК, 17. марта. — Князь Михайло Оболенський, нащадок старого московського дворянського роду, святкував день Св. Патрика в сей спосіб, що станув собі на розі 14-ої Вул. та почав промову проти Жидів. Промова викликала зараз спротиви, з яких прийшло до бійки. Він говорив, що Жиди зруйнували йому Росію, та що він вибивби всіх Жидів, якби тільки мав силу.

Остаточно прийшла поліція й заарештувала його за нарушеннє публичного спокою.

АМЕРИКАНСЬКІ ПІДПРИЄМЦІ ХОЧУТЬ БУДУВАТИ ДОМИ В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 18. марта. — Як всі европейські міста так і Берлін терпить з приводу мешкальної крізи. 75.000 родин не може дістати відповідного мешкання, а 1000 родин живе з своїми кревняками.

Американська будівельна фірма зголосилася тому з своєю готовостю побудувати в Шенебургу 50.000 апартаментів за ціну 160.000 марок. Хоче на тім заробити 60,000.000 марок в кількох літах.

СТРАШНИЙ НАСЛІДОК ҐРИПИ.

В лічниці в Наклі (Польща) лежить хорий на ґрипу чоловік, що називається Воронецкі. Наслідком занедбання лікування ґрипи Воронецкі дістав цілковитий параліж голосових струн і зовсім перестав говорити. Не вважаючи на енерґійні заходи лікарів, не вдалося привернути хорому мови.

14 ЛЬВІВ ВТІКЛО ПЕРЕД ОДНИМ БУЗЬКОМ.

ЕЛЬБЕРСФЕЛЬД, Німеччина, 17. марта. — В тутешній менажерії можна було бути свідком цікавого явища. Ото до великої арени, в якій находилося 14 великих львів, ввійшов собі освоєний бузьок, який належав до менажерії. Бузьок стрепенув крилами і своїм дзюбом вдарив одного з лежачих львів. Між львами повстала з того приводу така паніка, що вони почали розбігатися, перевертали столи і ховатися, де хто міг. Деякі зі страху жалісно ревіли. Коли вже всі розбіглися і поховалися, бузьок вийшов собі на середину арени, стрепенув ще раз крилами і станув в своїй улюбленій позі на одній нозі.

КАРА ЗА ПІСНЮ „БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ..."

Так, доходить вже і до цього. Карають за пісню: „Боже Великий, Єдиний". А сталося воно в селі Пнятині, перемишлянського повіту, де старостою є Мариновскі.

Читальня „Просвіти" в Пнятині уладила дня 5. серпня 1926 року концерт. По скінченні концерту громадяне перед опущенням салі встали з місць та відспівали разом пісню „Боже Великий, Єдиний".

Не обійшлося, розуміється, без доносу, на основі якого староство в Перемишлянах потягнуло до відвічальности голову Читальні „Просвіти" Василя Жука та секретаря Дмитра Леськова, засуджуючи їх, кождого зокрема на гривну 10 золотих або один день арешту.

Нові порядки? Досі патріотичні пісні, відспівані зібраною публикою після якогось свята чи концерту, не уважалося за недодержання програми; це було щось, що з самою програмою, як такою, не вязалося. Сьогодня инакше. Нам треба просити спеціяльного дозволу на те, щоб відспівати наш Національний Гимн, чи якунебудь патріотичну пісню. Та це вже було. Знають про це добре ті, що карають за пісню. Знають вони також дуже гарно і доцільність засобу. — („Новий Час").

ПУАНКАРЕ КОРОЛЕМ ЧАРЛЬСТОНА.

Бувший президент Франції, а теперішний премієр, здобув недавно нову гідність. На балю т-ва драматичних авторів дістав він титул „короля чарльстона" побиваючи, не вважаючи на свій вік, всіх своїх суперників елеґанцією і звинностю в танку. Кажуть, що Пуанкаре не був дуже вдоволений з того титулу, але приймав ґратуляції з добрим видом. На всякий випадок, це не перший здобуток того роду, бо свойого часу Пуанкаре здобув титул „короля вальса".

СТАТИСТИКА ВИПАДКІВ У ЛОНДОНІ.

В останньому чвертьріччі минулого року згинуло в Лондоні наслідком нещасливих випадків 293 особи, то є на 24 особи більше як в попередньому чвертьріччі.

НОВИЙ КАТ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага дістала нову сензацію, а саме нового ката чехословацької республики. Є ним Франц Негиба з Добруж, по званню швець. Перед війною він був робітником в волокняній фабриці, після війни поліційним урядником, а після того асекураційним аґентом.

КРАСА І СПОРТ.

Англійський лікар Фредерік Ґрав оголошує студію про вплив спорту на жіночу красу. Його висновки може зажурять наших неприєднаних прихильників спорту, але голос спеціяліста у такій країні спортів як Англія щось значить. Ґрав твердить, що нинішні спорти та танці викривляють зовсім усе жіноче тіло, в першій мірі ноги, які зовсім роблять плоскими, та литки. Зрештою англійське жіноцтво у 80 проц. є відстрашаючим прикладом для европейського, коли воно піде його слідами. Наслідуючи у спорті мущин, Англійки стали дивоглядно бридкими, хоча Англійці одночасно витворили в собі рідкий тип мужеської краси.

НОВИЙ ВИНАХІД.

З Лондону приходить звістка про новий винахід молодого англійського оптика Берда. А саме: фабрикацію апарату, який може фотоґрафувати предмети та явища в темноті. Сама ідея не нова. Ультрамікроскоп дає змогу відтворювати на кліші те, що не є доступне для нашого ока. При помочі ультрафіолетного проміння можна насвітлювати клішу, а відтак її побільшити. Хвилі ультрафіолетного світла, богато менші як звичайного, що доступне пашим очам, робили можливим це нове відкриття. Те, що зробив Берд, іде ще далі: світло, яким він користується, інфрачервове проміння, дає змогу творити фільму непримітних явищ. Від цього проміння йде спеціяльне тепло, яке температуру перетворює у світляний образ. Можна уявити собі, яку ролю може таке відкриття відограти нпр. у війні. Покищо його подробиці держить Англієць у тайні, а продукував його лише перед ученими.

МОЛОДА ВИХРЕСТКА.

Перед кільканадцяти днями зникла в таємничий спосіб з дому жидівської родини Промісів у Львові їх 14--літня донечка Фанця. Пошуканка була безуспішна. Тому, що після того відійшла довголітня служниця Промісів, Марта Войтинько, Проміси думали, що вона була причиною зникнення дівчини. Войтинько арештували, але вона заявила рішуче, що нічого не знає про місце пробування Фанці. Цими днями Проміси дістали листа від дочки, в якому вона пише, що вихрестилася на греко-католицький обряд та що ніколи не верне до дому батьків. Цікаво, що на листі молодої вихрестки почтова печатка так невиразно відбита, що ніяк не можна було пізнати, де листа надали на почту.

ВОЄННІ ХМАРИ НА БАЛКАНІ

ІТАЛІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ НАСТУПУ ЮГОСЛАВІЇ НА АЛЬБАНІЮ.

ЛОНДОН, 18. марта. — Італійський амбасадор, маркиз Деля Торетта, зайшов до британійського уряду заграничних справ і заявив, що італійське правительство повідомило другі держави про те, що воно має інформації про те, що Югославія приготовляється до наступу на Альбанію. Італія числить на те, що Англія стане по її стороні, бо Італія станула в обороні англійської політики в Китаю.

З італійських жерел виходить, що югославянський уряд робить великі воєнні приготовання. Всі фабрики оружя і амуніції працюють як день так ніч. Направляють залізничі дороги, які ведуть в сторону Альбанії. Пороблено замовлення на одіж для війска, а в Бельгії готують для Югославії машинові кріси.

Кажуть, що Франція стоїть за Югославією і всі ті приготовання ведуться за обопільним порозуміннем.

ЗБЛИЖАЄТЬСЯ РІШАЮЧА БИТВА.

ШАНГАЙ, 18. марта. — Рішаюча боротьба між полудневою а північною армією розіграється в найблизших днях. Вона вирішить судьбу кождої з тих армій. Боротьба буде вестися о здобуття міста Нанкінг, в якім знаходиться центр північної армії. Чужинці вже опускають це місто та заявляють, що кантонська армія віднесе цілком певно побіду. Колиб Кантонці побідили і заняли місто, будуть мали вже отворену дорогу до наступу на Шангай, яке тепер буде відтяте від світа з боку суші. Залізниці і дороги, які лучать Шангай з другими містами, будуть під контролею Кантонців.

Шангай рівнож довго не вдержиться. Робітнича юнія оголосила знова страйк, щоби в той спосіб заманіфестувати симпатію з націоналістичною армією.

МОЖНА ГРАТИ НА ПЕРЕГОНАХ, АЛЕ НЕ НА ВЕЛИКУ СУМУ.

ВЕЛЛИНҐТОН, 18. марта. — Епископ Лондону виступив проти трох головних національних англійських гріхів: еґоїзм, мягкість і грание.

Епископ не бачить великого лиха в грі на коні при перегонах, коли та гра йде о малі суми гроша, але виступає проти цего, щоби з тої гри робити промисл, який є одним з найбільших нещасть.

БУДУТЬ СВЯТКУВАТИ ДЕНЬ ПІЛСУДСКОГО.

ВАРШАВА, 18. марта. — Від кількох літ не святкували в Польщі іменин Пілсудского, хоч звичай святкования вкорінився на самім початку повстання польської держави, а датує свій початок від тоді, коли Пілсудскі сидів в маґдебурській тюрмі. Сего року будуть наново святкувати ті іменини дуже торжественно.

БРИТІЙЦІ КРИТИКУЮТЬ МЕЛОНА.

ЛОНДОН, 18. марта. — В англійських ґазетах критикують стейтмент секретаря скарбу Мелона, в якім він подає, що Англія може заплатити свої озобовязання зглядом Америки з тих репарацій, які вона одержує від Німеччини.

Лондон Таймс стверджує числами, що Мелон помиляється. Англія заплатила Америці 100,000,000 фунтів стерлінґів вже тоді, коли ще ні одного цента не одержала від Німеччини. А в послідним році не одержала Англія від Німеччини і других своїх европейських довжників навіть половини того, що вона сплатила Америці.

КРІЗА В БОЛҐАРСЬКІМ КАБІНЕТІ.

СОФІЯ, 18. марта. — Уступив міністер заграничних справ Буроф. Як причину подають те, що він не міг прийти до згоди з італійською місією в справі репарацій. На його місце прийде міністер фінансів Мольов, який відомий як прихильник Італії.

ЮГОСЛАВІЯ КОКЕТУЄ З БОЛҐАРІЄЮ.

СОФІЯ, 18. марта. — Югославянський посол зложив візиту болгарському королеви Борисови і заявив, що Югославія старається ввійти в дружні зносини з Болгарією. Король Борис відповів, що він дуже рад це почути.

Кажуть, що Югославія хоче приєднати собі Болгарію з приводу того, що може прийти до війни між нею а Італією. Югославія хотіла би відтягнути Болгарію від Італії і зробити її принаймні невтральною на случай такої війни.

НІМЕЧЧИНА НЕ ХОЧЕ ДАВАТИ ДАЛЬШИХ КРЕДИТІВ СОВІТАМ.

БЕРЛІН, 18. марта. — З днем 31. марта виходить договір, який заключила Німеччина з совітами в справі признання їм кредиту в цїли закупна товарів до суми 300,000,000 марок. Того договору Німеччина продовжити не хоче по тій причині: Совіти не дають потрібної ґарантії, не поправили економічної ситуації, купують дуже мало за границею. До того ніяка асекураційна компанія не хоче приняти обезпечення цеї позички.

Німеччина є тої думки, що совіти і без уділення кредиту будуть купувати в Німеччині товари на таку суму, що й досі за готівку.

СОВІТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРИЛУЧЕННЯ БЕСАРАБІЇ ДО РУМУНІЇ.

РИМ, 18. марта. — Совітський амбасадор вручив італійському міністерству заграничних справ ноту, в якій совіти протестують проти ратифікації Італією париського договору з 1920 року, в якім признано Бесарабію Румунії.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Загряницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1839 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДРУГИЙ АКТ БОРОТЬБИ

Сталося те, чого треба було надіятися. Епископ Богачевський поступив один крок дальше. Взявся нищити священиків, які держать з народом.

Не вдалася йому кампанія, яку повів при помочи д-ра Назарука, щоб сплапюжити память Франка, а поширити культ Скоропадщини. Не вдалося йому розбити акцію допомоги Рідному Краеви, яку вело Обеднаннє, ні не пощастило йому з рутенською політикою, що бачить благодать в варшавсько-римськім конкордаті. Український нарід в Америці зрозумів, що та політика веде вірних укр. греко-кат. церкви до повної деморалізації і упадку і тому спротивився їй. А що епископ Богачевський вперто продовжував далі ту саму роботу, нарід втратив до його особи всяке довіре, зірвав з ним зносини, та почав домагатися звороту церковного майна, будучи того переконання, що сам нарід повинен правити своєю кервавицею. Епископ це все знае. Не маючи проти закидів ніяких арґументів, вживае тільки одного арґументу — терору. Кидае церковну клятву на визкачних громадян, думаючи, що в той спосіб застрашить і виклятих і загал. Він вірить в те, що українські іміґранти в Америці це ті темні маси, які жили на світі сотки літ тому взад, а яких можна було викляттем застрашити і відтягнути від боротьби за свої слушні права. Та не помагае і викляття. Нарід вперто домагається своїх прав далі, що більше, виповідае навіть епископови послух.

Тоді взявся епископ Богачевський до дальших терористичних способів. Він не знае, чи може знати не хоче, що християнська етика прецінь так богата в благородність, якої наказував Христос вживати в боротьбі супроти ворогів, а не то супроти ближнього свого. Епископ Богачевський є тільки виразником старозаконного режиму: терору і пімсти. І той то режім пристосовано тепер вже й до того священства, що держить з народом, яке віддало пошану нашому ґенієви Франкови і заявилося проти конкордату, целібату і польських впливів в українській кат. церкві. Першою жертвою того терору впав відомий громадянин і священик о. мітрат др. Жук, який є українським греко-кат. парохом в Карнеґі, Па.

Епископ і його братія числять на те, що коли не зломили цивільних, зломлять цілком певно священство. Вони, як відомо, насміхаються з народовластя, не вірять в народ і певні, що нарід вміє кричати, але не вміє постояти за свої права. Вони певні, що нарід не піддержить суспендованого за вірну службу народови священика, а впаде на дусі і зломиться. Громада в Карнеґі виставлена саме тепер на ту пробу. Вона мае тепер засвідчити, чи можна покладатися на наш нарід чи ні і чи вартує нашому народови вірно служити.

ЯК ГОТОВИТЬСЯ РОСІЯ?

В статті **„Росія й Польща готовляться"** я вказав на те, що в звязку з загостренням англійсько-радянського конфлікту з приводу подій у Китаю і реакційна Росія і Польща готовляться до війни проти Радянського Союза, при чім реакційна Росія сподівається відбудувати давню російську імперію, а Польща посунути свої границі до Дніпра. В сій статті хочу звернути особливу увагу на пляни реакційної Росії.

Реакційною Росією називаю всі російські групи, які виступають вороже при Радянського Союза — від монархістів до соціялістів. Роблю се тому, бо всі вони сходяться в тім, що Радянський Союз є **розбиттям Росії** на національні держави та що поваливши Радянський Союз, **треба відбудувати Росію.** Як ся відбудована Росія має виглядати, про се кожда з сих груп має свої погляди, одначе всі вони сходяться в тім, що на території, яка тепер творить Радянський Союз, має бути відбудована **Росія,** яка повинна по змозі розширитися й на ті території царської Росії, що тепер остають поза Радянським Союзом (передовсім на бувші балтійські провінції царської Росії, теперішні держави **Латвію** й **Естонію** з важними пристанями Ригою й Ревалем).

Український читач, який стільки начитався і наслухався, що Радянський Союз є тільки замаскованою формою державного російського імперіялізму, що ріжниця між царською Росією й Радянським Союзом полягає тільки в тім, що замість „царської Москви" панує „червона Москва", — може зі здивованням здвигнути плечима й запитатись: А якаж ріжниця між Радянським Союзом і висше зазначеними змаганнями реакційної Росії, між теперішньою „червоною Москвою" і будучою „білою Москвою"?

Ся ріжниця зовсім ясна, коли читати те, що пишуть про Радянський Союз і про свої змагання до відбудування Росії російські реакційні групи.

Реакційну Росію можна поділити на три великі групи: 1) монархістів; 2) буржуазних республиканців і 3) соціялістів. Кожда з них розпадається на ріжні політичні партії, але для нас важний сей головний поділ.

Монархісти хотять відбудування **царської Росії;** буржуазні республиканці — республики на взорець істнуючих республик в Европі й Америці; соціялісти — закидаючи комуністичній партії, що вона „сфалшувала соціялізм", — обіцюють побудувати таку республику, яка справді була би переходом до „правдивого соціялізму". Головна основа всіх тих груп знаходиться на еміграції. Одначе ясна річ, що кожда з тих груп має своїх прихильників на території Радянського Союза, де вони тільки не можуть так голосно говорити, як говорять їх провідники на еміграції.

Російські монархісти вважають своїм провідником („вождем") вел. кн. Миколу Миколаєвича. Найвизначнійшим політичним правідником сеї групи є Петро Струве, колишній російський теоретик марксізму, який вадає в Парижі часопис „Возрожденіе".

Для російських монархістів України, очевидно, „не було, нема і не може бути". На їх думку найбільший злочин большевиків полягає власне в тім, що вони „розбили Росію" й „утворили Україну". Про **українізацію** пише монархістичний орган не инакше, як з великою злістю і їдкими насмішками.

Провідником **буржуазних республиканців** на еміграції є **Мілюков,** відомий російський учений і політик, провідник конституційно - демократичної партії, яка утворилася підчас першої революції в Росії (1905), і міністер закордонних справ першого російського республиканського уряду після упадку царизму.

В першім періоді російської революції (себто до перемоги радянської влади) Мілюков і його партія виступали вороже проти автономії України, якої домагалася Українська Центральна Рада. Коли після першого універсалу Ради Керенський пішов на уступки і згодився на автономію України, Мілюков і його партія виступили зі складу уряду і своєю опозицією спричинили, що уряд Керенського в статуті для автономії України обмежив її територію до пяти губерній і звів нінащо компетенцію Української Центральної Ради.

Тепер російські буржуазні республиканці, числячися з теперішнім положення України в Радянському Союзі, змякли й обіцюють Україні **федерацію.** Одначе рівночасно заявляють, що се остання границя їх уступчивости, і коли-б Україна хотіла відірватися від Росії, то вони її **завоюють.**

Недавно орган Мілюкова, часопис „Последнія Новости", який виходить у Парижі, в політичній загорілости договорився до того, що большевики, мовляв, силою заводять на Україні галицьку мову. Се найліпше свідчить, які почування сидять у серцях російських буржуазних республиканців у відношенню до України. Тепер, коли ще самі сидять на еміграції, обіцюють федерацію. Але колиб їм пощастило стати панами положення, чи не почали-б вони викидати „галицьку мову" й заводити російську?!

Ріжні російські соціялістичні групи говорять також на ріжні лади про **федерацію.** Сим вони мало ріжняться від групи Мілюкова.

Очевидно, „федерація" є се поняття, в яке можна вкласти ріжний зміст. Сей зміст був би видний тільки при укладанню федеративної конституції відбудованої Росії.

В теперішній стадії — наскільки російські групи, які змагають до відбудування Росії, говорять про федерацію, то се значить, що на їх думку **Україна мусить остатись частю Росії.** З якими управненнями, — се показалаб будучність. Очевидно, всі вони найрадше бачили-б Україну **органічною частю Росії,** як се було до революції. Одначе вони числяться з тим, що Радянський Союз означає розбиття Росії на окремі держави, — і тому говорять про блище неозначену федерацію, якою маскують свої дійсні наміри. Бо коли в злости називають українізацію „большевицьким експеріментом" або лають „галицьку мову", тоді найліпше видно їх дійсні наміри що до України.

Не підлягає сумніву, що коли-б реакційній Росії вдалось повалити Радянський Союз, вона старалась би також завоювати Україну. Тільки подумати, скільки російських політиків, капіталістів, бюрократії і взагалі російської інтелігенції, яка так вигідно жила й панувала на Україні, було би заінтересовано в тім, щоб Росія знов запанувала над Україною! Чи Україна могла би подужати сю російську навалу?!

Таким чином російська реакція, загрожуючи Радянському Союзови, загрожує також Україні.

Прага, 27. лютого 1927.

Проф. Др. Мих. Лозинський.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

И. Буката, Клівленд. — Виказ жертв за лютий ще не був друкований. Те, що Ви читали, був виказ за місяць січень.

Д. Стельмах, Филаделфія. — Гаркавенко не хоче боротися з Владком Збишком в Ню Йорку і має причини до того. Зате вже давно визвав Гаркавенко Збишка до бортьби у всіх других містах з тим, що він не хоче брати ні цента винагороди за ту боротьбу, а припадаючу на него часть доходу призначує на українські добродійні цілі.

ВІДГУКИ.

Кружок Рідної Школи в Яворові запитує отсею дорогою американських Українців, хто це переслав літом 1926 р. на адресу п. Володимира Паара $100, без призначення цілі. Гроші ті лежать у банку, а Рідна Школа в Яворові не може їх видістати.

Молоде подружа мешкає в мешканні, до якого купили собі обстановку на сплати.

— Знаєш, — каже чоловік — як ми сплатимо всі рати, то ця обстановка буде вже дійсно старовинна.

Господиня (до служниці): Марино, я віднаймила кімнату цирковому артистови, що проковтує мечі. Мусиш уважати на ножі і вилки, як він буде снідати.

НОВІ КНИЖКИ.

Історичний Календар-Альманах Червоної Калини на 1927. рік. — Львів-Київ. Накладом Видавництва „Червона Калина": 160 сторін.

Сей календар зладжений незвичайно дбало й чепурно. Має він наперед ряд гарних статий про боротьбу українського народа за національне визволення, як спомини д-ра Кирила Трильовського про початок стрілецької організації; статтю Мирона Заклинського про Українських Січових Стрільців під конець 1917. року; спомини д-ра Володимира Щуровського про Івана Франка серед У. С. С. і другі. Є там зовсім поважна збірка прегарних оповідань, які майже всі писані на тлі української визвольної війни. Є добрі поезії. Є статті мілітарного змісту, як приміром стаття ґенерала Безручка про участь Січових Стрільців у боях коло Камянця Подільського. Календар прикрашений добрими рисунками та цікавими фотографіями з української війни.

Ю. Р. Крук-Мазепинець: Дурні Діти. (Хроніка наших днів). Видавництво „У. П." 144 стор.

Се повість про життя та політичну боротьбу українського народа під польською кормигою. Вона зображує тяжкі знущання Польщі над поконаним війною народом.

Даніел де Леон: Соціялістична перебудова суспільства: Індустріяльне голосування. (Переклад з англійської мови). Видання Українського Організаційного Комітету Соціялістичної Робітничої Партії Америки. 1927., 64 стор. 25 цнт.

Як видно із заголовку, се виклад соціялістичного погляду на потребу перебудови держави на соціялістичних основах після думок відомого покійного оснувателя „соціялістичної робітничої партії Америки". Переклад досить добрий, хоча місцями йде дуже невільничо за англійським текстом.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

В. Будзиновський.

КЛОПІТ З НЕБІЖКОЮ.

(Оповіданнє).
(Докінчення).

(5)

Помічник взяв ножиці і став обережно розтинати. Ціла комісія звернула свої очи в один пункт. Нараз помічник, скінчивши роботу, кинув ножицями на стіл і вхопився руками за черево. Аж давивсь, так душився, щоби не бухнути сміхом. Всі присутні, побачивши, що в скринці, впялили свої очи в комісаря Пфіфіґа, неначе би питали його, чи він з них зажартував собі. Лице Пфіфіґа викривив жах.

Коли помічник розгорнув розрізану хустину, показалася велика, гарна кудлата кітка. Анґорська кітка.

Довгу хвилю всі мовчали, все не зводячи очий з комісаря Пфіфіґа. Сей аж по довшій хвили отямився.

— Як можна було телефонувати до мене, що в скринці дитина?! — крикнув, звертаючися до ґітельдорфського комісаря.

— Я тільки переказав вам те, що мені сказали лісові стражники. Виж допитували злочинців і кажете, що вони до всего признались.

— Я допитував на основі вашого доносу. Мої питання були двозначні, отже двозначні були відповіди. Я думав, що говоримо про дитину, Бриндзюки думали, що то про кітку бесіда. Чому ви не провірили донос? Ви завинили ту компромітацію поліції. Завтра буде у всіх ґазетах і сміх в цілім місті!

— Чому ви не провірили, що в скринці є, і телефонували мені про дитину? — ґітельдорфський комісар гримнув на сторожів. — Ви ввели владу в блуд. Скомпромітували поліцію, суд!

— Я не нинішний, — відповів один стражник, давлячи в собі сміх. — Вже нераз був при такій оказії. Знаю, що як де заносить трупом, то не лиш приказують не рухати аж до приходу комісії, але й крутитися біля того місця забороняють, щоби не затерти слідів.

— Але ви зазирали до скринки. Не вмієте кота відріжнити від дитини? Чейже ріжницю мож було почути й крізь хустину.

— А чому тої ріжниці не почув пан судія? Чому не почув пан доктор? І один і другий сказали, що в хустині дитина.

Комісар Пфіфіґ хотів перебити сю розмову і сю суперечку, бо чув, що то він завинив. Він повинен був Бриндзюка спитати, що таке було в тім закопанім пакеті. Щоби хто з комісії не виїхав з таким закидом, він промовив:

— Тут завинило непорозуміннє. Замість перечитися, ходім до найблизшої реставрації. Мусимо подумати, що зробити з моїми арештантами.

— Треба їх випустити, і то зараз,— сказав судія.— Зараз, як зійдемо на долину, зателефонуйте до дирекції.

— А як вони спитають, защо їх арештовано?

— Треба сказати їм і перепросити за непорозуміннє. Самі будуть сміятися вдоволені, що на тім скінчилося.

— За ніщо в світі! — крикнув комісар Пфіфіґ. — Випустити, очивидно, треба зараз. Але ні словечком не згадувати про причину арештовання. Се правда, що вони самі сміялись би з такої пригоди. Але і цілий Відень сміявсь би з нас. Бриндзюк дневникар. Просто з поліції побіг би до якої редакції. Від редакції бігав би розказуючи, яка то віденська поліція мудра і хитра. За здохлого кота арештує доктора фільозофії і його жінку!

— Як же ви вийдете з тої сліпої вулиці, в яку ви самі влізли і всіх нас загнали? — спитав судія. — Ви се пиво зварили, ви випийте його!

— Маю спосіб. Я тому Бриндзюкови більше на очи не покажуся. Зателефоную до мого товариша, комісаря Ґешайтера. Скажу йому, що й як має зробити. Арештовані мусять вийти з поліції з тим переконаннем, що я придержав їх тільки за те, що Бриндзюк лазив по лісі, ще й рив яму в місци закультурованім. Щоби так думали, мусять бути покарані.

Ціла комісія вийшла з ліса і пішла до ґітельдорфської реставрації, щоби закускою і пивом покріпитися на рахунок зароблених комісією діет. Комісар Пфіфіґ скочив до телефону і по хвили назад присівся до товариства.

Бриндзюка і Бриндзюкову привели перед комісаря Ґешайтера. Коли Бриндзюк став енерґічними словами питати, за що їх обоє арештували, комісар перебив його заявою:

— Ви не арештовані. Можете йти, куди хочете... Не перебивайте. Комісар Пфіфіґ придержав був вас, бо зразу було підозріннє, що ви дуже сильно поруйнували культуру в лісі. Се був би злочин злосливого ушкодження чужої власности. Також було підозріннє, що ви зробили се в порозумінню з вашою жінкою. Ось чому придержано також паню Бриндзюкову. Слідство на місци минимого злочину виказало, що лісова шкода малесенька, отже ніякого злочину не було. За ходженне по лісі засуджується вас на пять корон гривни. Як властитель ліса хоче мати відшкодованне шкоди в лісі, яку ви зробили ямкою на кітку, нехай з вами правується в цивільнім суді. Чи кару заплатите зараз?

Бриндзюк поклав на столі пять корон, комісар дав йому поквітованне.

— Моє поважанне.

— Моє поважанне.

ПАМЯТАЙТЕ НА РІДНИЙ КРАЙ!

При кождій нагоді збирайте на: Рідну Школу, інвалідів, сиріт та політичних вязнів в старім краю.

Жертви належить слати до краю через:

OBYEDNANYE
P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

Ол. Толстой.

ДВІ КАЗКИ.

ЗАЯЦЬ.

Метелиця завиває. Купа снігу росте на очах щораз більше. На могилі постогнує смерека:

— Ах, мої старі кости — і з них іще жартує собі ніч...

Під смерекою сидить заяць, насторожив уха.

— Чого сидиш тут? — простогнала смерека — зїсть тебе вовк. Краще втікай відсіля!

— Кудиж мені втікати? Довкола все біліється, всі кущі вкрились снігом, а ніде нема чим поживитись!

— То мусиш трохи попорпати лапками!

— Шкода труду... — сказав заяць і спустив уха.

— Ах, мої старі очи! — стогнала смерека — ось там біжить хтось... мабуть вовк — так, дійсно вовк!

Заяць давай тупцювати то сюди то туди.

— Сховай мене, бабусю!

— Ох біда... скачиж у моє дупло!

Заяць скочив у дупло. Прибіг вовк, заревів:

— Кажи, стара, де спюх?

— Як мені це знати, ти грабіжнику! Чи я на те на світі, щоби пильнувати заяців? Дивися, що той вітер не виробляє зі мною! Ах, ах!!!

Вовк повертів сірим хвостом, положився на коріння смереки, а голову на лапи... Вихор завиває поміж галуззям, усе кріпшає.

— Я не видержу цього довше... — стогнала смерека.

Став падати ще більший сніг, хуртовина завивала, хапала кучугури снігу і засипала ними смереку.

А смерека стягнулася, затріщала — і зломилася...

Сама смертельно ражена, падаючи, вбила ще сірого вовка.

Обоїх їх присипав сніг...

А зайчик вискочив із дупла, побіг далеко, як лише око його могло глянути.

— Тепер я вже сирітка, одну бабусю мав я, смереку — тай тую хуртовина вкрила снігом...

І на сніг покотилися сльози дурного заяця.

МУДРЕЦЬ.

По мураві похожають кури, а на побічні воза стоїть білий півень і думає: „Буде дощ, чи ні?"

Перехилив голову, зизом поглядає одним оком на хмару тай знову думає.

— Чорт зна, — зарохкала безрога — нині знову дали корові гарбузове насіння.

— Ми все задоволені! — сказали хором кури.

— Дурні ви, — зарохкала безрога — щойно нині чула я, як господиня впевняла, що гостям подасть курей!

— А то як? а то як? а то як? — закудкудакали кури.

— Поперекручують вам шийки тай вже ціле „а то як"! — рохкала свиня і поклалася в калабаню.

Півень глядів на всіх влучиво від голови до ніг, а потім сказав:

— Кури! Не бійтеся, перед долею і так не втечеш! Я саме думаю над тим, чи буде дощ чи ні?! Як думаєте, пані безрого?

— Мені все одно!

— Мій Боже, — сказали кури — півень займається зовсім непотрібними справами, коли тимчасом із нього кожної хвилі можуть зварити росіл...

Це так розвеселило півня, що він вдарився крильми об поли і запіяв.

— Мене! Півня! У росіл! Ні!

Кури заметушились.

Тимчасом зявилась на порозі хати господиня з величезним ножем і сказала:

— Все одно — він уже старий, зваримо його...

І підійшла до півня.

Півень глянув на неї, але стояв гордо.

Господиня підходила все ближче, витягнула руку до нього...

Тепер почув він, як по ногах пробігли йому мурашки і давай відси скоро втікати, чим дальше, тим скорше...

Кури розбіглися по всіх усюдах, а безрога прикинулась, щоби спить.

„Буде дощ, чи ні?" подумав півень, як його зловили і понесли в хату, щоби відрізати йому голову.

І як він жив, так і вмер — як мудрець.

Переклав **М. Ценевич.**

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ МИ ТАКІ НЕТЕРПЕЛИВІ, ЧИ ЛИШЕНЬ УДАЄМО?

Я вже кілька разів читав у Свободі дописи читачів нашої ґазети, що вони дуже люблять читати Голоси Читачів. Уже двох читачів призналося отверто, що взявши ґазету в руки, вони наперед беруться читати те, що думають другі люди.

Отже тепер і я признаюся, що я теж належу до тих, що наперед читають Голоси Читачів, а доперва відтак читаю новинки й друге. Видно, се мене найбільше цікавить. В тому нема нічого дивного та певно нема нічого злого, і про се певно не писавби, якби не те, що від якогось часу я вже кілька разів завважав дивну річ з тими Голосами Читачів. Правда, наші люди рвуться за ними, але деколи, як я бачив, вони покидають їх з великим розчарованнєм. Я знова все люблю читати Голоси Читачів, за що вони не писалиби, і тому я питав наших людий, чому вони сим разом не беруться читати Голосів Читачів.

І справді можуть мені люди не повірити, що за відповідь я дістав. Одні мені казали: „Агі на тих людий! Дай їм волю писати, то бутудь все писати про попів, про попів та про самих попів! Хиба вже не можна щось другого написати, лишень про попів?"

Так казали одні. А другі на другий день казали:

„Нині щось ґазета не цікака. Правда, є й статті, є й Голоси Читачів. Та лишень за попів нема нічого сказано. Гей, чи не перестали вони вже там писати про народні справи? Чи не змінився там курс політики?"

„Видно", — кажу я, „що тут справді всім не догодиш. Одним за все пиши, тільки не про попів, а другим такого писання ніколи не буде за мало".

Я й не відповідав на те підозріннє, що ніби хтось у редакції вже перестав вести боротьбу за народні права, як одного дня не було дописи про бороротьбу в церкві. Я й не думав, що чоловік справді брав свої слова на серіо. Аж тут на другий день стрічаю я того самого чоловіка, а він мені каже: „Ага, що? Не казав я?"

Я не розумів: „Ага, що ви не казали?" — питаю.

„Ніби ви не знаєте?" — той мене питає. „Пощо вдаєте?"

Якось я його вже по пів годині переконав, що я нічого не вдаю, але справді не знаю, що він мені казав.

„Таж я думаю за ту боротьбу. В нашій ґазеті, боротьбу, я кажу. Вже перестали! Не казав я, що вже перестали? Либонь уже хтось се давно в якійсь то ґазеті й писав, що перестануть".

„Та як ви знаєте, що перестали?"

„А ось уже другий день, як нема ні одного Голосу Читачів про церковну боротьбу. Чи се не знак, що вже перестали? Скажіть самі, чи не знак?"

„Ні, я скажу сам, що се не знак", — кажу я йому. „Як люди не написали про се ніякої дописи, то й з коліна там їм не видерти. А як люди написали дописи про щось друге, що їх на час зацікавило, то мають вони се відкинути? Та й найвірніший церковний чоловік не жиє одною церквою. Та же є ще й школа, і робота, і юнія, і концерти, і збірки, і листи зі старого краю, і нещасні випадки, і запомоги, і так далі. Чого в світі нема! Що серед людий не діється, а ми малиби на все те очи замикати, та лишень про одну гульну справу вічно думати? Та й ще казати, що як ми все про неї не думаємо, то ми вже її покинули? То ми вже її зрадили? Та яким правом?"

„А такой так", — обстоював мій товариш уперто. Такой так, і такой так, ніяк не давався переконати. Бачу, що в сей спосіб я ніяк його не переконаю, то кажу я йому: „Як хочете переконатися, чи перестали вже боротьбу, ак ви отсе кажете, ану возьміть за перо та напишіть голос читача в нашу ґазету".

Се вже допекло мому приятелеви до живого. Ануж він напише свій голос, і ануж він буде поміщений. Го, го, він до сего не допустить. Він став відпекуватися від писання, як щезник від свяченої води. „Або я такий, щоби кого в ґазети пускати?" Я вже бачив, що нічого з ним не вдію, бо йому захотілося таке думати, що хтось чорний, і вже видно він не дається переконати хочби він тут осліп від білости.

За два дни знов пішли Голоси Читачів про ті церковні справи, але мій товариш до мене вже не навідувався. За три дні опісля він знов став говорити зі мною на моє велике здивованнє. Питався я самого себе, чому він зі мною перепрошується. Питатися його до нічого не довелоби. Розвязав загадку самий, як прийшов домів і побачив, що в ґазеті в Голосах Читачів знова не було дописи про церковні справи. Я вже тоді знав, що мій знакомий хотів мені сказати знова: „Ага, не казав я?" але відваги йому не стало.

Але на другий день знова були голоси про церковну справу, а мій знакомий уже говорив зі мною зовсім інакше, і як я на другий день спитав його: „А скажіть мені, пане Петре, чи не добре я вам говорив?" — він навіть не дав мені докінчити: „Ой, правда, ваша правда. Я вже тепер бачу, що я тут завинив. Я, видите, такий, що як на кого взлощуся, то хочу за один раз таке острє сказати, щоби його на місци шляк трафив... Ви сміється? А нас таких є богато, що хотілиби за одним махом усе те зробити, на що треба довгого часу. Через те й нас відай вороги гноблять, що ми все хочемо, осягнути за одним махом, а коли за одним махом не можна, то ми діло покидаємо. Що ви на се?"

А я видів, що мій приятель, хоч запеклий, а все таки на карку голову не даром носить.

І. Будьтерпеливий,
(моє прибране імя).

ГАРКАВЕНКО В ФИЛАДЕЛФІЇ.

Українська кольонія в Филаделфії очікує приїзду Гаркавенка з великим заінтересованнєм у вівторок, 22-го марта в Олимпік Гол, ріг Секенд і Крістіян ул. Гаркавенко буде боротись з німцем Ганс Міллером до побіди. Кромі них будуть боротися ще другі борці.

ГАРКАВЕНКО В СПРІНҐФІЛД, МАСС.

Українці в Спрінґфілд, Масс., будуть мати нагоду побачити, в середу, 23-го марта, славного силача Гаркавенка, він буде боротися там в Сити Авдіторіюм. Радимо нашим землякам не пропустити сеї нагоди і прийти численно та привитати Гаркавенка. Початок о годині 8.15 вечером.

ГАРКАВЕНКО В БОСТОНІ.

Слідуюча борба Гаркавенка в Бостоні відбудеться в четвер, 24-го марта в Ґренд Опера Гавз, борба до побіди.

ГАРКАВЕНКО В РОЧЕСТЕР, Н. Й.

В пятницю, 25-го марта Гаркавенко буде знова боротися в Рочестер в великій Конвеншин Гол.

(Оґол.)

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ДІТРОЙТ, МИШИҐЕН.

Основанне Української Народної Школи на Норт Дітройті.

Широке зацікавленнє справами українського шкільництва відбилося відгуком і в сій громаді. В Норт Дітройті зібралася громада свідомих українських громадян, які розуміють вагу й потребу рідної школи, та постановили основати таку школу для дітий Норт Дітройту. Мають у ній учити українського читання й писання, української історії та розуміння українського життя й боротьби за волю.

Для науки винанято опорожнену крамницю, що міститься під числом 12340 на МекКей Евеню. Громада сейчас посталася о вчителя в особі п. Антона Шустакевича, котрий рівночасно буде міг теж учити співу й театральних вистав. Зацікавленнє школою велике. Та на Норт Дітройті наших громадян усего не більше, як 40, і без допомоги ширшого громадянства з Дітройту й околиці школу ледво чи вдасться удержати. Щоби не допустити до такої шкоди, основателі школи постановили висилати по домах свідомих Українців своїх колекторів за жертвами на сю школу. До колекти уповноважнено громадян: Іллю Гришка, Івана Андрушкова, Володимира Близнюка, Теодора Михальчука, Мойсея Мерещака, Григорія Германа, Миколу Голуба, Дмитра Марцинюка й Панька Бендину. Школа певна, що громадянство попре важне народне діло.

Гр. Кравчишин.

ШИКАҐО, ИЛИНОЙС.

Ще в справі процесу Централі „Січи" проти д. Ст. Мусійчука.

Як відомо вже ширшому загалови, що централя тутейшої „Гетьманської Січи" виточила була процес з д. Ст. Мусійчуком за якесь то „зпроневіреннє грошей січових", ще за часу урядовання Мусійчука в Січи та що др. Ст. Гриневецький, як атаман „Гетьманської Січи", арештував був Мусійчука, дня 26. грудня 1926 року. Ці події викликали велике зацікавленнє між прихильниками обох сторін, так в Шикаґо як і в цілій Америці, але нині, як ця справа вже скінчена, про її вислід ті, що її починали, нічого не говорять. Наші монархісти до того пускають фальшиві вістки. Тому то я, який був присутний на розправі, уважаю своїм обовязком подати до публичного відома справедливі факти про вислід цеї справи.

Справа малася так: Централя Січи під впливом д-ра Назарука усунула Мусійчука з його уряду в Січи, як Мусійчук не тільки що не хотів підписатися під ідею монархізму, але й що більше, став виступати проти сеї ідеї, коли його Назарук до цего примушував. Централя офіціяльно усунула Мусійчука дня 11. серпня 1925 року і подала за причину „занепад його здоровля". Січовий загал спротивився цему усуненню і слав проти нього протести. Мусійчук далі побивав монархістичну дурійку. На се централя без відома Мусійчука дала всі фінансові книжки Січи авдіторови до переглянення. Авдітор скоро заявив, що в книжках найшлися неточности і зараз заприсягнув що це є „дефіцит". На ділі, Січи всі книжки не були проваджені після засад бухгальтерії, а провадять їх урядники найкраще, як вміють. Про се можна легко переконатися, переглянувши всі книжки від початку істновання Січи. Вони всі були проваджені після найкращого знання урядників. Наняти фахового книговодчика не було за що. Всі ці книжки знаю добре я, бо я контролював їх перед двома зїздами для Шикаґовського округа. Дефіциту жадного ніколи не здибав. Кілько разів я у чомусь сумнівався, виясненнє все показувало чесне веденнє.

Сам др. Гриневецький оповіщує, що централя не булаби витягала цеї справи на верх, якби Мусійчук не виступав проти централі. Словом, „мовчи язичку, будеш їсти кашку".

Якби був Мусійчук сидів тихо й слухав монархістичних патинколижців, булоб все добре. Але як сам Назарук казав, „Гуцул до единовластя не надається". Мусійчук як Гуцул любить свободу, та словом і пером виступав проти шкідливої роботи централі в ширенню монархізму.

На тлі таких відносин др. Гриневецький арештує Мусійчука поліційним варантом в неділю, 26. грудня 1926 року, о 8. годині рано. Однак люди не дали гр. Мусійчукови сидіти довше як дві години. Його випустили за зложеннєм бонду. Розправа мала бути дня 27-го грудня, але на прозьбу Мусійчука відложено на 25. січня 1927 року, а відтак на прозьбу адвока-Поляка Лабоя, що репрезентував Гриневецького, відложено справу на 4. лютого задля неприсутности авдітора. Мусійчука боронив Американець Джеймс Гарді.

В день розправи на судовій сали явилося коло 30 наших людий, хоча се був робучий день. По початкових питаннях, поставлених Гриневецькому його-ж адвокатом, по предложенню всіх книжок, суд прийшов до висновку, що **не знати, чи Січ є правно заінкорпорованою організацією, чи її голова є правним чи ні, і чи взагалі можна доказати, що є якийсь дефіцит або ні.** З цеї причини, по довгій дискусії обох адвокатів суд справу задля браку доводів викинув.

От так скінчилася ціла церемонія, про котру централя до цего часу нічого не оповістила в „Січи", хотяй кричати перед розправою.

Гетьманці думали, що Мусійчук, знищений матеріяльно через довголітню працю в Січи, не буде мати за що наняти оборонця і зістане засуджений на досмертну вязницю. Тимчасом кошти покрили тутешні громадяни, які вважають його за невинного. І ще до нині складають датки, бо уважають, що він не повинен терпіти матеріяльно ізза напасти гетьманців.

От так скінчилася боротьба в Шикаґо з монархістичним режімом.

Семен Кочій.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

БОСТОН, МАСС.

Хоч ведемо важку боротьбу, але за Рідний Край не забуваємо.

З нашої громади вислано до Обеднання в Филаделфії, Па., $118.50 з призначеннєм вислати на допомогу старому краєви.

З приводу тої посилки дозволю собі написати кілька слів про положенє в нашій громаді.

Скоро буде рік, як в українській громаді в Бостоні зачався клопіт. З спокійної колись громади до преси почали йти самі неспокійні вісти. Громадська діяльність, якою колись громада славилась, завмерла. А наша громада в минулому завсіди спішила радо з помочию на народні цілі, дбала про Рідний Край — в народній роботі не була послідною.

Перед роком лиха доля наслала нам о. О. Ковальського. Прийшов він проти волі нашої громади, а з приказу епископа Богачевського, розбив двері і замки і ввійшов так до церкви та заявив, що ми до нашого майна не маємо права, бо „тут бос епископ Богачевський і він". Процес який треває й досі розбив громаду і припинив її діяльність. Судові росправи до нинішного дня забрали нам 40 днів. Тягани[illegible] гроша, той гріш складає нарід, а о. Ковальський збирає між Айришами „ялмужну", за яку веде проти громади „файт".

Перед його приїздом до Бостону наші свідомі громадяни наложили на себе податок на народні цілі. Тільки зачалась збірка податку, як треба було йти до суду.

З оподаткования ми зібрали $90.00; підчас Служби Божої, яку правив о. П. Боднар минулої осени, зібрано $15.00; на парохіяльнім мітінгу дня 6-го марта с. р., на зазив о. Івана Гундяка з Пасейку зібрано $13.50. Се разом робить суму $118.50. Посилаємо ті гроші до Обеднання і просимо їх розділити як слідує:

Рідна Школа	$30.00
Інваліди	30.00
Сироти	30.00
Боєвий фонд	28.50

Наша громада дістала „инджонкшен" проти о. О. Ковальського. Він найняв собі хатину, де мешкає і править, зібравши горстку своїх приклонників. Минулого тижня о. Ковальський мусів звернути громаді меблі. Мимо того він дальше робить свою роботу. Тягне нас по судах і разом з адвокатом, якого йому „позичив" айриський кардинал О'Каннел, кричить, що ми большевики, шизматики, бунтівники і прокляті відступники.

Жертва нашої громади, хоч вона не велика, нехай буде відповідю на ті наклепи. Ми будемо дальше боротися за народне майно, а при тім не забудемо і про наш народний обовязок. А коли позбудемося непрошеного гостя, тоді надолужимо за той час, в якім діяльність громади була припинена.

И. Б.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Телеґрама до всіх Збаражчан в Америці і Канаді.

Збаражчани:

Комітет Укр. Народного Дому в Збаражи за всяку ціну хоче викінчити сего літа велику галю на представлення і віча.

На се потрібує негайно з Америки 2,500 долярів. На се вже зложили:

трох Збаражчан по	$25.00
оден	15.00
чотирох по	10.00
пятьох по	5.00
в меншій сумі зложили	34.00

Комітет Збаражчан в Нюарку має з коляди і з представлення 250 долярів. Разом 439 долярів; бракує 2,061 долярів. Щоби ту суму зложити, потрібно:

84 Збаражчан по	$25.00
або 206 Збаражчан по	10.00
або 412 Збаражчан по	5.00

Справа нагла. Не теряйте часу. Збаражський Дім чекає на Вашу поміч. Не вжеж три тисячі Збаражчан не зложать цеї суми? Вибирайте будькотру суму: 25, 10; чи 5 долярову, але вибиріть зараз, присилайте зараз, бо зараз потрібно!

Дальші жертви на Український Дім в Збаражи:

1) **З Кромптон, Р. Ай.:** Тов. Григ. Притула $15, Ів. Кравчук $10, по $5: Р. Ружило, П. Гудима, А. Москалюк, В. Малюшевський, Я. Семчук; ів. Палій $2. — Разом $52.00.

2) **З Вестбурі, Л. Ай.,** по $3: П. Кравчук, М. Демчук, П. Лихограй, К. Сас; по $2: Л. Янчак, П. Лотоцький, С. Цебринський, С. Чоловічок; по $1: Р. Флінта, П. Таньчук, Д. Года, Г. Гловач, С. Гладкий, К. Гладка, Г. Олещук, І. Кравчук, Д. Марцінюк, Й. Свенціцький, Ів. Антоневич; В. Сойко 75 ц.; Ю. Романчук 50 ц. — Разом $32.25.

3) **З Рутланд, Ва.,** тов. Ів. Кінах $10 і В. Олещук $10.

4) **З Шикаґо, Илл.,** пані К. Стецюк $10.

5) **З Гендерсонвіл,** тов. П. Животко $5.

Хто слідуючий?

Більші збірки просимо слати до Збаража на адресу др. Івана Кульчицького, адвоката в Збаражи, а поодинокі на адресу: К. Баґрій, 19 Morton St., Newark, N. J.

ЗА КОМІТЕТ ЗБАРАЖЧАН В НЮАРКУ:
Д. Кальба, Ів. Мисько, М. Соколовський, К. Баґрій.

НИКОЛА ПЕТРИКАНИН, провідник групи Українських Народ. Танцюристів.

УКРАЇНСЬКА ҐРУПА ТАНЦЮРИСТІВ

ЩО ТІЛЬКИ ПРИЇХАВША З КАНАДИ ДО ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ, БУДЕ ВИСТУПАТИ:

в CARTERET, N. J., в польській галі на Central Ave., в понеділок, 21. марта, початок 7. вечером.

в PHILADELPHIA, PA., в Укр. Народнім Домі, 849 N. Franklin St., у вівторок, 22. марта, о год. 7. вечером.

Дальші виступи Групи Укр. Танцюристів в слідуючих містах: Allentown, Bethlehem, Northampton, Trenton, Scranton, Olyphant, Pittsburgh, Troy Bridgeport, Hartford, Boston, Chicago, Cleveland, Detroit. 63,5

Громади, котрі бажають уладити в себе вечір танків, зволять зголоситися до:

JOHN JACENTY
586 GROVE STREET, IRVINGTON, N. J.

ГРУПА ТАНЦЮРИСТІВ СКЛАДАЄТЬСЯ З СЛІДУЮЧИХ ЧЛЕНІВ:
Никола Петриканин, Дмитро Чутро, Василь Мельничук, Петро Гуменюк, Петро Болішин, Марія Яцків, Анна Радеча, Марія Болішин і Анна Болішин.

1. — ЧОМУ УКРАЇНЦІ ПОВИННІ КУПУВАТИ СЕЙЧАС ЛОТИ НА НАШІЙ ОСЕЛІ

„НОВА УКРАЇНА"

2. — ЧОМУ УКРАЇНЦІ ВЖЕ ПЕРЕСЛАЛИ ЧЕРЕЗ НАШЕ БЮРО ПОНАД

3,000,000 ДОЛЯРІВ.

3. — ЧОМУ УКРАЇНЦІ ПОВИННІ ПРИЛУЧИТИСЯ ДО ПРОГУЛЬКИ НА КОРАБЛИ

GEORGE WASHINGTON 18- МАЯ 1927

4. — ЧОМУ ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ ЄПРОВАДЖУЮТЬ РІДНИХ ДО

АМЕРИКИ І КАНАДИ.

Докладні інформації на повисші питання одержите в:

GLOBE SERVICE CO.,
(Біля Церкви і Січового Базару)
30 EAST 7TH STREET, NEW YORK CITY
ВАСИЛЬ ЗАГАЄВИЧ,
TEL. ORCHARD 8968. президент і головний управитель.

НАЙШВИДЧЕ, НАЙБЕЗПЕЧНІЙШЕ, НАЙДЕШЕВШЕ
можете переслати на

ВЕЛИКДЕНЬ
АМЕРИКАНСЬКІ ДОЛЯРИ
— ЧЕРЕЗ —
СТАНДАРД БАНК

котрий доручає доляри почтою або телеґрафічно в найблизшім почтовім уряді — в якнайкоротшім часі — у всіх частях Українських Земель та рівних краях.

Банк поробив приготовання, щоби помимо навалу праці перед святами, гроші були на час доручені. 55—

STANDARD BANK
(MEMBER FEDERAL RESERVE SYSTEM)
55 Avenue B. cor. 4th Street
1st Avenue cor. 79th Street
NEW YORK, N. Y.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ „СВОБОДИ".

ПЕРША КНИЖЕЧКА (український повістковий Буквар п. Матвійчука)	40 ц.
ДРУГА КНИЖЕЧКА (для другої кляси, п. Матвійчука)	45 ц.
БУКВАР, зладжений п. Д. Андрейком	50 ц.
БУКВАР (Народна Школа)	30 ц.
ЧИТАНКА, друга	30 ц.
ЧИТАНКА, III. і IV.	75 ц.
КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, І. Крипякевича	50 ц.
МАЛА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, написав І. К.	15 ц.

„SVOBODA", 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць лютий 1927 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Товариство Просвіта, відділ 362 У. Н. Союза в Бристол, Па. Ксеняк Іван, Вербяний Михайло, Косаковський Антін, Козаровський Мартин, Кревяк Йосиф, Кревяк Текля, Стасевич Семен.

Товариство Мир, відділ 368 У. Н. Союза в Вунсакет, Р. Ай. Гладик Анастазія, Кудаєрський Михайло, Ткач Агнес, Богданович Анастазія, Габрик Юрій, Рибак Михайло.

Товариство ім. Івана Франка, відділ 372 У. Н. Союза в Плейнфілд, Н. Дж. Дубас Михайло, Дубей Стефан, Ярема Петро, Білоруський Володимир, Ярема Анастазія, Семенюк Дмитро.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Перчак Дмитро.
В. 5. Микитин Катерина.
В. 6. Топольницький Стефан.
В. 7. Царик Михайло, Рош Йосиф, Сухина Михайло.
В. 8. Кобилка Мартин, Сверед Дмитро.
В. 13. Футулуйчук Василь, Ковальчик Петро.
В. 14. Захарчук Микола.
В. 20. Стельмах Кароліна.
В. 22. Олекса Анна, Савка Микола.
В. 26. Кузминчук Семен, Моровська Олена.
В. 29. Сташак Самуїл, Салюк Микола, Сторошка Марія.
В. 34. Фурдан Юлія, Швець Іван, Вавринець Катерина.
В. 37. Нагюк Фрузя.
В. 38. Намісняк Юрій, Шкурат Варфоломей.
В. 43. Бабій Агафія.
В. 44. Дворник Петро, Гарасимик Михайло, Задубера Олекса.
В. 45. Труш Володимир.
В. 58. Велітович Катерина.
В. 59. Кушляк Катерина, Павлишин Дмитро.
В. 61. Ярчак Йосиф, Томашовський Іван.
В. 63. Опалка Сидор.
В. 65. Кухта Михайло.
В. 70. Ядловський Іван.
В. 72. Возняк Павлина, Ласкос Йосифа.
В. 76. Шкільний Михайло, Шкільна Анна.
В. 84. Козак Данило.
В. 85. Процько Іван.
В. 86. Саламага Анастазія.
В. 96. Кішцак Іван, Таранко Анна.
В. 99. Папуга Стах.
В. 100. Ладон Роберт.
В. 106. Гучко Олекса.
В. 112. Микита Марія, Притуляк Анна, Ступка Пазя, Толочкевич Юлія.
В. 116. Чичота Стах.
В. 127. Бумбар Ілько.
В. 133. Дольник Микола.
В. 134. Кревецька Катерина.
В. 136. Захарко Михайло.
В. 137. Доніляка Анастазія.
В. 139. Капустянік Бенедикт, Кошіль Анна, Капустяник Олекса, Капустяник Ксеня.
В. 141. Коблик Діонізій.
В. 142. Крусь Антін.
В. 146. Головчак Текля, Козак Максим.
В. 147. Крвба Анна, Олійник Гаврило.
В. 149. Бойко Катерина.
В. 151. Потилицька Марія.
В. 152. Шумейко Іван.
В. 155. Перій Катерина, Соболяк Лаврентій.
В. 156. Погорілець Дмитро.
В. 158. Бизина Михайло.
В. 160. Шемберко Іван, Шемберко Текля.
В. 164. Іванина Михайло, Котовський Теодор, Луців Олена, Матійцьо Іван, Пипак Федор, Матійцьо Марта, Котовська Варвара.
В. 168. Тимко Григорій.
В. 169. Головин Юрій.
В. 172. Леськів Ксеня, Леськів Іван.
В. 178. Буцяк Марія, Симін Стефан.
В. 183. Грошек Яків.
В. 189. Кудак Олена, Смоляк Параска.
В. 191. Гучко Марія, Вонсович Мартин.
В. 193. Молодик М. Марія.
В. 198. Данчевська Анна.
В. 204. Яцишин Михайло, Гаврилко Яків.
В. 206. Рогожин Іван, Чубай Онуфрій, Коцюба Іван, Коцюба Йосифа.
В. 211. Ласів Андрій, Стичак Григорій.
В. 217. Британ Василь, Британ Тацьо, Петрович Семко, Малик Михайло.
В. 218. Вацюк Марія.
В. 221. Козак Ксеня.
В. 222. Половий Михайло.
В. 224. Кресяк Андрій.
В. 229. Буч Іван, Лаврівський Іван.
В. 235. Кушнір Йосифа.
В. 237. Пастернак Стефан.
В. 238. Шкогрин Катерина.
В. 239. Кирчанюк Марія.
В. 245. Вайслер Говард, М. Д., Войтович Мелянія.
В. 247. Долеба Розалія, Сива Текля, Доманський Павло.
В. 248. Бергацький Іван.
В. 253. Сколяр Григорій, Берник Теодор.
В. 256. Барнич Михайло.
В. 263. Богдзевич Іван, Богдзевич Анна.
В. 265. Сухина Микола.
В. 268. Михайлечка Теодор.
В. 273. Климук Йосиф.
В. 274. Лопушанська Марія, Тихоновський Максим.
В. 275. Луковський Володимир.
В. 277. Данилюк Андрій.
В. 281. Білінський Андрій.
В. 283. Юськів Іван, Гловацька Варвара.
В. 288. Антонюк Трофим, Антоник Марія, Клеман Іван.
В. 295. Чайковська Марія, Степанич Матвій.
В. 296. Головчак Іван.
В. 297. Гергель Петро.
В. 298. Корчовський Петро, Соболевський Павло, Тимошевич Павло.
В. 303. Хохла Марія, Курчак Анна, Сабик Розалія.
В. 305. Гайдамака Марія, Стасюк Анна, Тихоненко Емілія.
В. 312. Кріль Нанько, Назімець Іван.
В. 317. Луцанський Андрій, Клим Іван, Клим Анастазія, Моздір Анна, Кіпяк Розалія.
В. 318. Гусак Микола, Тюхта Евдоким, Тимошек Марія.
В. 320. Екис Параска, Козуб Йосиф, Поліщук Яків, Поліщук Параска, Емхе Дмитро.
В. 322. Білоус Анна.
В. 324. Максимович Петро, Максимович Марія.
В. 325. Савка Василь, Турко Михайло.
В. 333. Вішнівська Анна.
В. 334. Карлик Микола, Карлик Осип, Вовк Дмитро.
В. 336. Будованець Омелян, Біла Марія, Кальницький Андрій.
В. 343. Стець Стах.
В. 344. Когут Франко, Притула Ксеня, Янчук Яків.
В. 350. Вальчук Павло, Вальчук Катерина.
В. 353. Олексюк Анна.
В. 355. Базкіта Дмитро.
В. 358. Волянська Клементина.
В. 359. Олійчик Анна.
В. 361. Пастернак Текля, Залужний Стефан.
В. 364. Чайка Текля, Чайка Павло, Болонна Ірина.
В. 367. Якюк Петро, Романів Іван.
В. 369. Сеньків Павло.
В. 370. Колісник Марія.
В. 381. Семчук Кирило, Лусик Іван, Івасик Іван, Пастернак Іван, Монастирський Олекса.
В. 400. Сидорович Олекса.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Поліпко Петро, Смаркуцький Микола, Поліпко Магда.
В. 25. о. Гривнак Василь.
В. 40. Пелеський Іван.
В. 43. Лучкевич Осип, Малинчак Петро, Малинчак Тешко, Горот Андрій.
В. 80. Крушинська Марія, Крушинський Антін.
В. 96. Кучерявка Юрій.
В. 102. Любинський Михайло.
В. 105. Полянський Йосиф, Ячишин Іван, Полянська Анна.
В. 118. Мазурчак Микола.
В. 149. Горішний Андрій.
В. 156. Кіс Іван.
В. 168. Гиба Андрій, Тіжий Климентій.
В. 177. Мартиневич Волод., Миськів Тацяна.
В. 192. Бундик Михайло, Бундик Катерина, Грод Іван.
В. 206. Мельник Дм., Шевчук Петро, Шевчук Розалія, Козак Василь, Козак Ксеня, Слободян Анастазія.
В. 211. Салій Василь.
В. 219. Нагай Онуфрій.
В. 221. Яськів Іван, Строньский Василь, Джигановський Михайло.
В. 229. Яворський Йосиф, Гарасим Евгенія.
В. 230. Сабо Яків.
В. 243. Вишньовський Павло.
В. 256. Горичук Лев.
В. 267. Білецький Кирило.
В. 268. Гемза Йосиф, Громяк Петро.
В. 273. Драбек Іван, Драбек Марія, Лех Григорій.
В. 276. Тер Михайло, Магник Теодор, Тер Ева.
В. 304. Гутник Петро, Новак Михайло.
В. 336. Садовський Панас.
В. 337. Коваль Михайло.
В. 351. Паківський Дмитро.
В. 361. Піндур Стефан.
В. 367. Андріїв Василь, Андріїв Мелянія.
В. 385. Федушко Григорій, Процай Іван, Томашевський Василь, Томашевська Христина, Вересюк Теодор, Вересюк Марія, Віцента Олена, Горбаль Стефан, Горбаль Катерина, Віцентій Матвій.
В. 388. Кондратів Микола.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 45. Згура Тимко.
В. 53. Гриб Михайло.
В. 61. Шрамовят Данько.
В. 81. Іванишин Іван, Басараб Панько, Басараб Ева.
В. 93. Свідер Юлія, Свідер Юлія.
В. 98. Козак Семен, Козак Розалія.
В. 110. Гула Олекса.
В. 124. Костек Михайло.
В. 131. Сліпак Іван.
В. 147. Шурин Анна.
В. 191. Качмар Павло.
В. 234. Каплун Текля.
В. 243. Цицик Микола.
В. 270. Прусевич Григорій.
В. 272. Ружицький Іван.
В. 324. Линка Стефан.
В. 331. Кубик Андрій, Гнатюк Микола, Кубик Марія.
В. 334. Гальчишак Юстина.
В. 350. Круглик Андрій.
В. 353. Ільчишин Яків.
В. 361. Мисак Стефан, Мисак Анна, Щигол Яків, Волков Дмитро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Тирлич Нестор.
В. 7. Роговська Олена, Роговський Константин.
В. 14. Гула Прокіп, Гула Катерина.
В. 28. Іванішкевич Павло, Пракуда Стефан.
В. 31. Свет Марія.
В. 58. Димкович Марія, Димкович Іван.
В. 61. Годчак Василь, Спрох Стелла.
В. 63. Кучвара Андрій.
В. 70. Козар Михайло.
В. 72. Соцець Анна, Байорик Стах.
В. 73. Голуб Кондрат.
В. 74. Сарахман Юрій.
В. 80. Доняк Микола, Кирніцький Теодор, Кирніцька Магдалина.
В. 81. Валега Михайло.
В. 82. Долінський Микола, Долінська Ева.
В. 85. Смерканич Павло.
В. 93. Дубинецин Михайло.
В. 94. Татарин Іван.
В. 99. Вени Михайло.
В. 104. Савчак Андрій.
В. 105. Нудюк Іван.
В. 108. Білецький Антін.
В. 112. Гбур Параска.
В. 114. Казимир Григорій, Казимир Пелагія.
В. 122. Сопик Іван.
В. 136. Качулко Микита.
В. 146. Гефко Онуфрій.
В. 155. Доляшинський Михайло, Дольницька Марія.
В. 175. Грушецький Антін.
В. 177. Зарицька Йосифа, Зарицький Марія.
В. 179. Чайковський Іван, Чуцик Михайло.
В. 182. Капущинський Кондрат.
В. 187. Ярема Теодор.
В. 204. Стрижаковський Петро.
В. 206. Липка Константин, Солочук Марія, Бескушник Пилип, Васильшин Марія, Коминицький Лука, Коминицька Параска.
В. 213. Савка Іван, Жиняк Наум.
В. 215. Янусь Корнель.
В. 221. Двірник Михайло, Гуральчук Петро, Кашуб Микола, Петришин Василь, Воробель Іван, Дворник Горпина, Гасюк Андрій, Шеремета Дмитро, Сихарська Юлія, Войцеховський Василь.
В. 223. Балацький Микола, Сухина Іван.
В. 230. Деребіска Михайло, Сушко Микола, Сушко Тереса, Степкович Стефан, Вощеник Юрій.
В. 235. Бобак Павло, Андриш Андрій, Вагоняко Іван, Вульчак Григорій, Андриш Юрій, Вульчак Марія.
В. 257. Гаврилюк Василь.
В. 268. Свечин Василь, Левчак Семен, Остапюк Петро.
В. 270. Гаврилюк Іван.
В. 272. Малецька Зофія.
В. 276. Ководжинський Антін, Сисин Василь, Сисин Марія, Шпак Михайло.
В. 281. Мельник Петро, Шот Петро.
В. 284. Мудер Терентій.
В. 295. Витенко Дмитро.
В. 302. Козуб Розалія.
В. 303. Сійкая Анна.
В. 308. Лосич Павло, Лосич Марія.
В. 316. Братусь Дмитро.
В. 318. Олексин Марія.
В. 319. Претуляк Теодор.
В. 322. Пацько Марія.
В. 332. Ковальчук Михайло.
В. 336. Яким Іван, Левицький Михайло.
В. 337. Соколовська Текля.
В. 342. Вархола Стефан.
В. 345. Поточняк Микола, Поточняк Марія.
В. 358. Остаф Марія, Сацчак Марія.
В. 361. Перівський Петро.
В. 364. Павлишин Яків, Павлишин Катерина.
В. 367. Булавинець Петро, Коломиєць Тита, Пилипин Іван, Пилипів Катерина, Булавинець Юлія, Федоришин Іван, Коломиєць Анна.
В. 370. Кердиний Антін.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Качмар Павло.
В. 15. Козак Семен, Козак Розалія.
В. 20. Чорний Дмитро, Чепак Василь.
В. 24. Жовняр Анна.
В. 54. Мисак Стефан, Мисак Анна, Щигол Яків, Трусевич Григорій.
В. 69. Волков Дмитро.
В. 94. Гриб Михайло.
В. 112. Гальчишак Юстина.
В. 147. о. Милянич Семен.
В. 183. Цицик Микола.
В. 191. о. Ялечко Йосиф.
В. 206. Рейкович Матрона, Рейкович Йосиф.
В. 239. Стетіп Михайло.
В. 248. Іванишин Іван.
В. 257. Федорович Антін.
В. 296. о. Маланюк Стефан.
В. 346. Басараб Панько, Басараб Ева.
В. 347. Кубик Андрій, Гнатюк Микола, Кубик Марія.
В. 385. Литвин Йосиф.
В. 388. Липка Стефан.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 38. Дичка Андрій.
В. 85. Процько Андрій.
В. 94. Пилак Іван.
В. 113. Панчик Михайло.
В. 159. Коваль Павло.
В. 177. Онишко Микола.
В. 202. Олійник Ядвіга.
В. 206. Бурак Юрій.
В. 269. Кучій Теодор.
В. 308. Магац Іван.
В. 320. Новаковський Іван.
В. 370. Миропюк Роман.
В. 388. Дольський Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця лютого 1927 р. в У. Н. С. було повнолітніх членів	19.351
В місяци лютім 1927 р. принято нових	232
В місяци лютім 1927 р. принято наново	70
В місяци лютім 1927 р. принято з переступними листами	30
В місяци лютім 1927 р. принято з иньших кляс обезпечення	19
Разом	19.702
В місяци лютім 1927 р. суспендовано	122
В місяци лютім 1927 р. відійшли з переступними листами	29
В місяци лютім 1927 р. відійшли до иньших кляс обезпечення	19
В місяци лютім 1927 р. померли	13
Разом	183
З кінцем місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітніх членів	19.519

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	15
В клясі А.	на $ 250	394
В клясі А.А.	на $ 500	5.740
В клясі Б.	на $ 750	894
В клясі С.	на $1000	12.056
В клясі В.В.	на $1500	231
В клясі С.С.	на $2000	62

НОВІ РОДИ:

Обезпеченє платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі O- 500	на $ 500	30
В клясі O-1000	на $1000	15
В клясі O-1500	на $1500	2
В клясі O-2000	на $2000	1
В клясі O-2500	на $2500	—
В клясі O-3000	на $3000	—

Обезпеченє платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі P- 500	на $ 500	11
В клясі P-1000	на $1000	19
В клясі P-1500	на $1500	2
В клясі P-2000	на $2000	1
В клясі P-2500	на $2500	—
В клясі P-3000	на $3000	—

Обезпеченє платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі E- 500	на $ 500	20
В клясі E-1000	на $1000	25
В клясі E-1500	на $1500	2
В клясі E-2000	на $2000	1
В клясі E-2500	на $2500	—
В клясі E-3000	на $3000	—
Разом		19.519

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Сухина Юлія.
В. 8. Сверет Микола, Сверет Михайло.
В. 9. Ярощак Іван, Почекайло Емілія, Почекайло Марія.
В. 13. Футулуйчук Марія, Футулуйчук Стефан, Футулуйчук Анна, Ковальчик Марія.
В. 16. Кріль Марія, Кріль Іван, Кріль Анна.
В. 22. Гай Марія, Олекса Зофія, Олекса Стелла.
В. 28. Чуба Стелла.
В. 29. Гривняк Марія, Гривняк Михайло, Козмовська Розалія, Козмовський Михайло.
В. 34. Задубера Мирослава.
В. 56. Гаток Ольга, Купляк К. Ірина, Лободзінська Анна.
В. 61. Марутяк Марія.
В. 63. Зубик Павло.
В. 65. Магаровська Анна, Сенко Стефанія.
В. 70. Паньків Мирослав.
В. 78. Возняк Пилип, Возняк Іван, Возняк Франко, Возняк Марія.
В. 81. Баворовський Маршель, Баворовська Едмона, Ястремко Л. Станіслав, Ястремко Едвард.
В. 85. Гуз Ольга.
В. 97. Табачук Володимир, Табачук Марія, Табачук Евгенія.
В. 98. Курило Олена.
В. 99. Сокол М. Розалія.
В. 104. Демкович Олена, Войнар Геня.
В. 107. Міндак Антін, Міндак Катерина, Медвідь Розалія.
В. 112. Притуляк Розалія, Притуляк Микола.
В. 120. Древна Юстина, Древна Григорій, Древна Володимир.
В. 123. Булик Анна, Перун Іван, Піціль Марія, Піціль Анна, Піціль Катерина, Піціль Микола.
В. 124. Ковций Юлія.
В. 127. Рудий Петро.
В. 128. Ходоровська Франя, Ходоровський Микола, Каршен Марія.
В. 132. Білінська Маргарета.
В. 136. Капраль Сузанна, Крупа Марія, Ластовський Марія, Скрабут Анна, Скрабут Марія.
В. 137. Карп Олена.
В. 139. Капустянік Павло, Капустянік Катерина, Копіщ Вікторія.
В. 142. Баранецький Іван, Баранецька Марія, Баранецька Анна.
В. 147. Каландяк Михайло, Онушкачик Іван, Пічінка Йосиф, Тхорик Катерина.
В. 149. Бойко Іван, Стецьків А. Дорота.
В. 155. Канцьо Зофія.
В. 156. Давід Михайло, Давід Катерина.
В. 164. Гелетій Розалія, Пухір Марія.
В. 168. Стек Михайло, Стек Василь.
В. 206. Мельник Володимир.
В. 211. Джера Павлина.
В. 213. Ботвин Емілія.
В. 229. Гулька Іван, Маркович Ольга, Шкерук Марія, Шкерук Анна, Шкерук Михайло.
В. 239. Кирвавич Теодор, Кирвавич Іван.
В. 245. Корсак Володимир.
В. 259. Гізовська Марія, Коропас Евстахій.
В. 262. Кулявець Марія.
В. 268. Шанайда Володимир.
В. 269. Балацька Марія, Балацький Іван.
В. 276. Ярова Анна, Ярова Ольга.
В. 288. Підгайний Василь, Пристан Катерина, Пристан Микола, Пристан Іван, Пристан Василь, Пристан Анна, Пристан Марія.
В. 290. Новаковська Марія, Новаковська Юлія, Елворовська Анна, Винніцька Юлія.
В. 295. Кулявець Марія, Лесняк Ольга.
В. 317. Дидик Петро.
В. 318. Гусак Анна.
В. 321. Винник Петро.
В. 324. Максимюк Михайло, Максимюк Іван, Анна, Максимюк Василь, Скродська Олена.
В. 333. Вішинський Іван, Вішинська Анна, Вішинський Михайло.
В. 336. Біла Стефанія, Білий Володимир, Білий Іван, Лешишин Михайло.
В. 344. Левкович Іван, Резник Олена, Резник Андрій.
В. 345. Грецька Марія, Грецька Олена.
В. 359. Творищук Текля, Творищук Олена.
В. 361. Пастернак Анна, Пастернак Стефанія.
В. 367. Озарів Розалія, Озарів Марія, Озарів Анна.
В. 369. Березяк Павлина, Мазепа Анна.
В. 384. Пастернак Владислава.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 8. Поліпко Марія.
В. 105. Полянський Едвард, Полянський Йосиф, Полянська Броніслава.
В. 177. Мартиневич Фред, Мартиневич Ольга.
В. 206. Мельник Ярослав, Мельник Стефан, Мельник Богдан, Слободян Юлія, Шевчук Богдан.
В. 243. Вишньовська Геня, Вишньовський Володимир.
В. 276. Бабяк Михайло, Бабяк Анна, Бабяк Іван, Бабяк Марія, Бабяк Катерина, Бабяк Розалія, Муральчик Анна, Муральчик Марія, Муральчик Іван, Петришак Йосиф, Петришак Олекса, Зінджак Михайло.
В. 367. Андріїв Анна, Андріїв Іван.
В. 385. Томашевська Марія, Томашевська Олена, Томашевський Данило, Томашевська Анна, Віцентій Іван, Віцентій Михайло, Віцентій Стефан, Віцента Олена, Томашевський Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 39. Хомяк Марія.
В. 83. Басараб Марія, Басараб Петро.
В. 93. Свідер Петро, Свідер Володимир.
В. 98. Козак Кароліна, Козак Михайло.
В. 147. Олійник Гаврило, Олійник Іван, Олійник Меланія, Олійник Анна.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Костик Анна, Костик Іван, Костик Михайло.
В. 14. Гула Анна, Гула Текля.
В. 38. Майкович Іван, Пителъ Дмитро.
В. 44. Прядка Марія.
В. 63. Гундига Іван.
В. 65. Сенко Станислава.
В. 70. Козар Микола, Козар Володимир, Козар Марія, Козар Омелян.
В. 72. Сосець Марія.
В. 74. Сарахман Анна, Сарахман Катерина.
В. 80. Кирніцький Антін, Кирніцька Анна, Кирніцька Анастазія.
В. 82. Долинська Зофія, Долинський Петро, Долинський Павло.
В. 99. Гопяк Іван, Поступак Юлія.
В. 112. Гбур Йосиф.
В. 114. Казимир Стефан, Казимир Омелян.
В. 120. Звінська Анна.
В. 128. Ходоровська Франя, Ходоровський Микола, Каршен Марія.
В. 137. Карп Олена, Мазій Стефанія, Мазій Анна, Мазій Юлія.
В. 146. Гефко Михайло.
В. 155. Доляшинська Анна, Доляшинська Стефанія, Доляшинська Надія.
В. 177. Зарицький Броніслав.
В. 206. Коминицький Володимир, Коминицька Марія, Коминицький Павло, Коминицький Стефан.
В. 247. Качмар Анна, Качмар Марія.
В. 257. Федорович Володимир, Федорович Мирослава, Федорович Фьодор.
В. 302. Козуб Франко.
В. 308. Лосич Олена, Лосич Іван.
В. 342. Полегонький Ілько.
В. 364. Павлишин Евген.
В. 367. Булавинець Михайло, Булавинець Анастазія, Булавинець Юлія, Булавинець Микола, Булавинець Зофія, Булавинець Катерина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Козак Кароліна, Козак Михайло.
В. 124. Олійник Гаврило, Олійник Іван, Олійник Мелянія, Олійник Анна.
В. 239. Стецців Стефанія, Стецців Іван.
В. 296. Маланяк Зенон.
В. 317. Хомяк Марія.
В. 346. Басараб Марія, Басараб Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Царик Михайло, Рош Йосиф, Сухина Михайло.
В. 45. Труш Володимир.
В. 65. Кухта Михайло, Заканич Андрій.
В. 70. Ядловський Іван.
В. 85. Процько Іван.
В. 99. Папуга Станислав.
В. 136. Захарко Михайло.
В. 147. Олійник Гаврило.
В. 168. Тимків Григорій.
В. 211. Стечак Григорій.
В. 218. Нидоступ Володимир.
В. 229. Буч Іван, Лаврівський Іван.
В. 275. Луковський Володимир.
В. 336. Данищук Анна.
В. 365. Васильчук Анна.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 295. Косс М. Агафія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий членів	11.787
В місяци лютім 1927 р. принято нових	151
В місяци лютім 1927 р. принято наново	36
В місяци лютім 1927 р. принято з переступними листами	14
Разом	11.985
В місяци лютім 1927 р. суспендовано	61
В місяци лютім 1927 р. відійшли з переступними листами	12
В місяци лютім 1927 р. відійшли до повнолітних членів	19
В місяци лютім 1927 р. померли	1
Разом	93
З кінцем місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий членів	11.892

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 ц. місячної вкладки	11.435
В клясі 2-ій за 50 ц. місячної вкладки	457
Разом	11.892

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.138
В місяци лютім 1927 р. прибуло: повнолітніх	168
дітий членів	105
З кінцем місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.411

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1927 р. як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (марта) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця марта 1927, то в квітні 1927 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци лютім 1927 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци марті 1927 р., бо на другий місяць, то є в квітні 1927 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ОДИНОКА БЕЗПОСЕРЕДНА ДОРОГА ДО ҐДАНСЬКА
БЕЗ ПЕРЕСІДАННЯ.
Слідуючі відїзди:
ЕСТОНІЯ ..... Квітня 12.
ЛІТУАНІЯ ..... Май 3.
ЕСТОНІЯ ..... Май 24.
По дальші інформації голоситься до місцевих агентів, або пишіть до:
B. A. L.,
8 BRIDGE ST., NEW YORK, N. Y.

ЗНИЩЕНИЙ НА СМЕРТЬ
Коли тіло починає твердну́ти і рух його стаєсь болючим, се звичайно прояви, що нирки не в порядку. Держіть сі органи здоровими. Пийте богато води і попробуйте
GOLD MEDAL HAARLEM OIL
Знаний світовий нирковий стимулянт, від 1696. В трех величинах, у всіх аптеках. Гарантований як предстовлено. Дивіть за знаком Gold Medal на кождій пачці і не беріть імітацій.

НА БУДОВУ ДОМУ ЧИТАЛЬНІ.

До односельчан із Карова, повіт Рава Руська.

Дорогі Родимці:

Від часу, коли наші браття просять нас помогти на будову дому "Просьвіти" в Карові, уплинуло уже два роки. Ми заложили Комітет односельчан села Карова з осідком в Джерзи Сіти, Н. Дж., щоби занявся збіркою, аби принести поміч нашим браттям для культурної потреби села. Сей Комітет приступив до праці, даючи поклики; пакликував збори; займався збіркою. Але праця дуже поволи ішла і не конче великий хосен видно. Значить, не всі зрозуміли, що то значить для нашого поневоленого народу "Просвіта", бо за два роки зібрано і вислано всего 200.00 долярів (дня 20. квітня 1926, 100. долярів і дня 21. лютого 1927, знов 100.00). На другу збірку зложили слідуючі: Яцко Вусик 10.00; по пять долярів зложилиг: Марко Вусик, Кирило Піддубчишин, Михайло Баран, Васик Матвіяс, Стефан Кот, Титон Салюк, Каритон Стельмах, Антін Тепюх, Роман Струж Яцко Сай, Ілько Козак, Григорій Дячик, Левко Папас (Дмитрів); по три доляри: Андрей Салюк, Стефан Ґріца, Матвій Ментух: по долярови: Евдоким Баран, Матвій Баран, Стефан Левуш, Матвій Мазур, Яцко Осміловський, Николай Пігура, Сидор Василюк; Разом 100.00

Отже коли котрий небудь з наших односельчан приглянеться хотьби прижмуреним оком, то сейчас побачить, що одні і тісамі дають свої жертви. Спитаюся тих, що так холодно-кровно відносяться до своїх братів: Чи ми забули уже на ті слова, що ми говорили, як в останнє з ними прощались що "не забудемо за вас ніколи"? Де наше приреченнє? Отже памятаймо, що нас жде ще велика робота і жертва, бо тих 200 долярів, що ми їм вислали, то початок доперва, а щоби докінчити зачате діло, то ще потреба 500 долярів. Памятаймо, щоби ми не зрадили наших братів а помогли їм довершити таке гарне діло. Комітет тим жертводавцям, що уже жертвували свої лепти, складає сердечну подяку і далі просить усіх Родимців по всіх закутинах Америки і Канади о ласкаві жертви, котрі хотьби найменьші будуть записані золотими буквами.

Всі жертви просимо слати до касієра на адресу:
К. Піддубчишин, голова; **М. Баран**, писар; **Стефан Кот**, кас.:
310 Van Winkle Ave.
Jersey City, N. J.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!
В СЕРЕДУ, 23. МАРТА 1927 Р.
— виголосить —
ВІДЧИТ
Др. Л. Цегельський про Републику Перу, котру звидів недавно тому.
В ЛЬОКАЛИ УКР. ДЕМ. КЛЮБУ,
60 St. Mark's Pl. (8. St), New York.
Початок о годині 8:15 вечер.
ВСТУП ВІЛЬНИЙ.
Приходіть, а почуєте цікаві річи про незнаний нам досі край. — Виділ.
65-6

ДЕВЯТЬ КНИЖОК ЗА ДОЛЯРА!
Хто пришле одного доляра, дістане оплатно в рекомендованій посилці 9 книжок В. Будзиновського:
1) Ішли діди на муки, 2) Історія України І. (княжий вік), 3) Історія України II. (литовсько-польський вік), 4) З живого медведя (комедія), оповідання: 5) До віри батьків, 6) Шагін Герай, 7) Небіжчик ходить, 8) Волю бути козачкою, 9) Пластун. 270-
Доляра висилати в рекомендованім листі на адресу: W. Budzynowsky, ul. Chrzanowska, 11. a., Lemberg, East Galicia, Poland, Europe.

— Чому ти так вибив того хлопця?
— Бо він слабший від мене.

Він: Ти кажеш, що тобі тут скучно. А мені тут дуже приємно.
Вона: То не штука, бо ти є тут зі мною, — але зате я тут з тобою.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРИЙШЛИ НОВІ РЕКОРДИ
На Весілю під Хатою; Що Грубе, то добре і инші. В нас також можна набути грамофони всіх компаній за кеш або на сплати. 65-8
SICHOWY BAZAR,
34 East 7th Street, New York, N. Y.

НА ПРОДАЖ „ПУЛ-РУМ"
в добрій околици на зроблення грошей. Продається з причини непорозуміння між партнерами. Голоситись: 439 E. 6th St., New York N. Y. 65-7

ІСПИТОВАНИЙ ДЯКОУЧИТЕЛЬ.
Котра з українських католицьких парохій потребує іспитованого дякоучителя, який всилі відповісти зовсім вдоволяючо на всі жадані вимоги, які входять в обсяг дякоучительства, хай зволять написати до: 64-6
DYAKOUCHYTEL, c/o „Svoboda",
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

НАГОДА ДО ЗБОГАЧЕННЯ.
Немогучи обробитися, шукаю чесного спільника, розуміючогося на американській реставрації; бизнес в дуже вигідний кафетерії враз з народними забавами. Голоситися сейчас до офісу: 64-5
ВЛ. КРУГЛЯКА,
151 Avenue A, New York City.
Telephone: Orchard 7117.

MARIA SKUBOWA
УКРАЇНСЬКА АКУШЕРКА
133 E. 7TH ST., NEW YORK
2 floor. 53-74
TELEPHONE: ORCHARD 8262.

ВЗОРИ канва, нитки до вишивання D. M. C. і стемповані річи. Пишіть по катальоґ до:
UKRAINIAN BAZAR,
168 E. 4th St., New York, N. Y.

СКОРО-ДІЛАЮЧЕ СРЕДСТВО
проти ревматизму, простуди, корчів і других слабостий.
Помогло богатьом в короткім часі. Маю много вдячних листів. Ціна бутельки $1.00 на складі в Ню Йорку.
MITCHEL VITCHAK,
c/o Alexandroff
209 E. 4th Street, New York, N. Y.
Почтою або за посліплатою $1.50. Гроші моні-ордером шліть до: 8—
MITCHEL VITCHAK,
P. O. Sta. D, Box 25, New York, N. Y.

ДЕ Є ЖИТТЄ, ТАМ Є НАДІЯ.
Ся пословиця дуже добре вказує на справу Олексія Соломона з Пітсбургу, котрий за послідних десять літ був живим кістяком, тягаром своєї родини, котру він майже знищив. Виглядає, що він, коли був ще чотирнайцятьлітним хлопцем дістав якусь хоробу, на котру його родичі не могли найти ліку. Від докторів до професорів, від операції до всякого лічення, однак все те не помагало. Хлопець

чувся, щораз гірше, а час втікав. Що більше, всі чекали, коли він помре, бо для родичів дивитися на муки свого сина була десять розів більша мука, як сам біль хлопця. В той спосіб хлопець щораз гірше пидів. Одного дня його батько вичитав за незвичайне вилічення одної особи, якої симптоми були подібні його сина. Ся особа незнана йому, хорувала літами на солітера. Тоді батько хапаючися послідного ратунку післав по сей лік до Пітсбурга і чи повірили би ви, що сей хлопець уратував своє життє? Днесь Алексій вже ходить, прибуває на вазі що дня і він благодарить той день, в котрім батько побачив се оголошення. Хлопець мав солітера 48 фітів довгого. Тисячі мущин, женщин і дітий терплячих лічиться безуспішно на ріжні другі хороби, коли їх дійсний клопіт є цей потвір солітер. Певними познаками цего є відходячі части того паразита. Другі симптоми є брак апетиту з вимковим лакімством, обложений язик, зага, болі в крижах, членах і в ногах, заворот голови, біль голови, млости як порожний жолудок, нидіння, підкови попід очи. Жолудок отяжілий, надутий, часами дається відчувати дивне буркотіння від жолудка до внутренностий. Знова чується якби щось підсувалося назад до горла. Пацієнт має жовту шкіру, тратить на вазі, має немилий віддих, спльовує що хвилини, попадає в апатію, знеохота до праці, завсігди лінивий. Є відомо, що епілептичні напади спричиняє цей потвір, котрий часто доростає понад 50 стіп. Коли досягне до гортанки може удусити свою жертву. Позбудьтеся цего потвора сейчас, заки підкопає ваше здоровля безповоротно. Вишліть $10.48 за дозу Laxtan, коли хочете позбутися цего страшного паразита. Laxtan є нешкідливий навіть коли у вас нема хробака. Продається лише у Royal Laboratory, 148 Netting Buildg. Windsor, Ont. На забезпечення посилки додайте 25 центів окремо. За після-платою не висилаємо. (С.3)

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

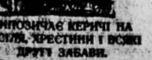

ВИПОЗИЧАЄ КЕРИЧІ НА ВЕСІЛЯ, ХРЕСТИНИ І ВСЯКІ ДРУГІ ЗАБАВИ.
180 E. 7th ST., NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568